

Jairus

Lectio: Lk 8,40-56

Textus: Lk 8,40-44

Kedves Testvéreim! Olyan nagy öröm az, amikor halljuk az Igéből, hogy **Jézus visszatért**. Talán volt olyan élethelyzet, amikor úgy éreztük, hogy Jézus eltávozott tőlünk. Messzire ment! Magunkra vagyunk hagyva. Pedig a nehézségeink között szükségünk lenne egy kis vigasztalásra, bátorításra. Az emberi szó ugyanis elszáll a fülünk mellett, még ha jól is esik, de amikor Jézus szól hozzánk, az egészen más! Az Ő beszédének ereje, hatalma van!

Imádkozásaink után érezzük, hogy békét nyerünk és érezzük, hogy Jézus Krisztus velünk van, Jézus Krisztus visszajött. Boldogság tölt el bennünket. Éppen úgy, mint amikor gyermekeink hazajönnek, vagy mint most örülünk annak, hogy a gyülekezet egykori lelkipásztorának felesége, gyermekei, unokái itt vannak és az Isten áldását kérik. Visszajöttek Ők. Jön velük Jézus és jön velünk is. Jön hozzánk, hogy vele legyünk közösségben.

Azt halljuk az Igéből, hogy a nép örömmel fogadta Őt. Minden bizonnyal, mert megtapasztalják Jézusnak nem csak a bűnt eltörlő hatalmát, hanem gyógyító erejét is.

Így jön hozzánk is és örülünk mi is, mert tudjuk, hogy az Ő szava nem pusztába kiáltó szó, hanem szívet-lelket melengető vigasztalás és bátorítás.

A nép mindnyájan várta őt.

Testvérem, te várod-e az Úr Jézus Krisztust? Várod-e, hogy visszajöjjön és vigyen oda, a mennyországba. Vagy várod-e Őt csak úgy, hogy most megbátorítson és megerősítsen és vigasztalást adjon?

Olyan sok ember nem várja Jézust! Nem akar vele találkozni. Tegnap a kübekházai V. Nemzeti Evangelizáción többek között arról is szó volt, hogy Jézus ott van az ajtó előtt és kopogtat. Ha valaki megnyitja az ajtót, bemegy ahhoz és

vele vacsorál és ő én velem. Ő nem erőszakoskodok. Csak kopogtat és várja, hogy belülről nyisd meg szíved ajtaját, mert kilincs csak belül van.

A legtöbb ember nem akarja, hogy Jézus bejöjjön hozzá. Ugyanis, amikor megnyitjuk az ajtót, akkor Vele világosság árad szívünkbe. Meglátjuk bűneinket. Meglátszik az, hogy milyen képmutatóan tudunk élni. Rejtegetjük vétkeinket.

Halljuk Jézus Krisztusnak a kopogtatását, de nem akarjuk beengedni, mert függetlenül akarunk élni tőle. Ne mondja meg, hogy mit cselekedjünk, vagy hogyan éljünk! Ezért nem várja a legtöbb ember Jézust és nem örül neki.

Az Igében arról van szó, hogy sok ember várta Őt. Visszatért Kapernaumba. Itt jelentette ki magát, hogy Ő az Életnek kenyere. Itt gyógyította meg Péter anyósát. Ide tér vissza Jézus. Itt jól érezte magát. Itt szeretettel fogadták. Mindnyájan nagy örömmel fogadják.

Te is?

Itt jön hozzá egy gondokkal megterhelt ember. Egy fájdalmas szívű édesapa. 12 éves leánya nagyon beteg. Már halálán van. Az édesapa, a zsinagóga feje, Jairus leborul Jézus előtt. Csak Ő tud segíteni. Senki sem segített rajta. Ezért borul le Jézus előtt. Pedig nagyméltóságú ember, a zsinagóga vezetője és mégis leborul, vagyis megalázza magát.

Mi hogyan jövünk Jézushoz? Mi leginkább arra gondolunk, hogy Jézus megteheti azt, amire kérjük, mert megérdemeljük. S már gondolatban előszámláljuk úgy vélt érdemeinket (imádkozó emberek vagyunk, Igét is olvasunk, templomba járunk, adakozunk, stb.)

A bajban azonban az ember megtörik. Porba hull Jézus előtt. Adj hálát, Testvérem, ha gond, probléma van az életedben és leborulhatsz Jézus előtt. És borulj is le, alázd is meg magad, mert isten a kevélyeknek ellene áll, de az alázatosokat felmagasztalja. Egyébként is, Neki hatalma van a problémák megoldására. Neki hatalma van arra, hogy meggyógyítsa szeretteidet, vagy éppen téged.

Minden egyes istentiszteleten és otthon is a belső szobánkban mi is leborulunk Jézus előtt. Ugyanis szükségünk van reá, mert betegek vagyunk a bűneink miatt. Már-már halálunkon vagyunk. Vagy talán valaki a családból? Testvérem, borulj le Jézus előtt s jön a gyógyulás. Édesanyák, édesapák, boruljatok le az Úr előtt, hogy életre keljenek gyermekeitek. Egy tartalmas, Krisztus szerinti életre! Hitvesek, boruljatok le Jézus előtt és meggyógyítja az önzés miatt összetört szíveteket és ad szeretetet egymás irányába.

Aztán..., valaki megérinti Jézust... Sok-sok ember tülekedik körülötte s egyszer csak Jézus megkérdezi: Ki érintett engem?

Testvérem, a te lelki betegséged alkalmával megérintetted-e már Jézust?

Milyen jó, hogy ez az Ige most hangzik hozzánk: egy asszony megérintette az Úr Jézust és meggyógyult. Hátulról érintette meg, mert talán félt, hogy mit mondanak majd az emberek!

Ne félj, Testvérem! Ne a többi ember véleménye legyen a fontos. Ne az foglalkoztasson, hogy mit mondanak az emberek. Az a fontos, hogy mit mond az Úr Jézus! Imádságaiddal érintsd meg Őt és hallani fogod Jézus bátorítását: Eredj el, a te hited megtartott téged!

Betegen jövünk, vagy beteget hozunk Jézushoz és megérintjük Őt. És csoda történik! Kiárad reánk az Ő ereje az Ige és Szent Lelke által! Meggyógyul a gyermek, eláll a vérfolyás és egészséges lesz a benne bízó ember. Életre kell minden és mindenki és az Urat dicsőíti és magasztalja.

Nem akarsz te is ezt tenni? Nem akarsz te is leborulni Jézus előtt? Nem akarsz te is megérinteni, hogy meggyógyulj, te vagy valaki a családból?

Hidd el Jézusnak hatalma van életre kelteni és gyógyítani!

Ámen.

Biharszentjános, 2016.06.26.

Csomay Árpád.

